

זבחים קא

ויקרא פרק י

המנחה (יב) וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי ה' ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא: (יג) ואכלתם אתה במקום קדש כי חקך וחק בניך הוא מאשי ה' **כי כן צויתי**:
השלמים (יד) ואת חזה התנופה ואת שוק התרומה תאכלו במקום טהור אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך וחק בניך נתנו מזבחי שלמי בני ישראל: (טו) שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף תנופה לפני ה' והיה לך ולבניך אתך לחק עולם **כאשר צוה ה'**:
החטאת (טז) ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני אהרן הנותרים לאמר: (יז) מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני ה': (יח) הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכול תאכלו אתה בקדש **כאשר צויתי**: (יט) וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני ה' ותקראנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום הייטב בעיני ה': (כ) וישמע משה וייטב בעיניו:

מפני אנינות נשרפה, לכך נאמר כאלה!	כי כן צויתי - באנינות יאכלוה, כאשר צוה ה' - לא מאליי אני אומר.	
מפני אנינות נשרפה, לכך נאמר כאלה, דברי רבי נחמיה	רבי יהודה ור"ש אומרים: מפני טומאה נשרפה, שאם אתה אומר: מפני אנינות נשרפה, היו לשלשתן שישרפה, ד"א: היו ראוי לאוכלן לערב, ד"א: והלא פינחס היה עמהן.	שמואל
בקדשי דורות	בקדשי שעה	רבא - כו"ע כרי נחמיה

רבי נחמיה היכי מתריץ להני קראי, ורבנן היכי מתרצי להו להני קראי? רבי נחמיה מתריץ להו הכי:

לפי ר' נחמיה - מפני אנינות נשרפה	לפי ר' יהודה ור' שמעון - מפני טומאה נשרפה	הפסוק
אמר לו משה לאהרן: שמא נכנס דמה לפני ולפנים?		מָנוּחַ לֹא אֲכַלְתֶּם אֶת הַחֲטָאתִים כַּמִּקּוֹם הַקֹּדֶשׁ
תשובת אהרן: לא		הֲנֵן לֹא הוֹכַא אֶת אֱמֹה אֵל הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה
משה שאל: שמא חוץ למחיצתה יצאת?		קִדְּשֶׁה
משה שאל: ודלמא באנינות אקריבתוה ופסלתוה? אהרן: משה, וכי הם הקריבו? אני הקרבתי!		הֲנֵן הַיּוֹם הַקְּרִיבוּ
משה: אם לא הובא דמה פנימה ולא יצא החוצה, אז באנינות יאכלוה!		הֲנֵן לֹא הוֹכַא אֶת אֱמֹה וּבְקֹדֶשׁ הִיתָה, אֲכֹלֵךְ תֹּאכְלוּ אוֹתָהּ כֹּאֲשֶׁר צִוִּיתִי
אהרן: שמא לא שמעת אלא בקדשי שעה, דאי בקדשי דורות, ק"ו ממעשר הקל, ומה מעשר הקל אמרה תורה: לֹא אֲכַלְתִּי כֹאֲוֵי מַמְט, בקדשי דורות לא כל שכן!		וּתְקִירְאֵנָה אוֹתִי כֹאֲרֵה וְאֲכַלְתִּי חֲטָאתֵי הַיּוֹם הַיִּיטֵב כַּעֲיֵי ה'?
משה: ואי הן לא הובא את דמה ובקודש היתה, אכול תאכלו אותה בקודש כאשר צויתי באנינות יאכלוה!		הֲנֵן לֹא הוֹכַא אֶת אֱמֹה וּבְקֹדֶשׁ הִיתָה, אֲכֹלֵךְ תֹּאכְלוּ אוֹתָהּ כֹּאֲשֶׁר צִוִּיתִי
אהרן: שמא לא שמעת אלא בלילה? דאי ביום, ק"ו ממעשר הקל, ומה מעשר הקל אמרה תורה: לֹא אֲכַלְתִּי כֹאֲוֵי מַמְט, קודש חמור לא כל שכן!		וְאֲכַלְתִּי חֲטָאתֵי הַיּוֹם הַיִּיטֵב כַּעֲיֵי ה'
הודה ולא בוש משה לומר לא שמעתי, אלא אמר שמעתי ושכחתי		וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּיטֵב כַּעֲיֵיו

קושי על ר' יהודה ור' שמעון: איבעי להו לשהוייה ולמיכלא באורתא,
תירוץ: טומאה באונס באתה.

קושי על ר' נחמיה: בשלמא לרבנן, היינו דכתיב **ה'יום**, אלא לרבי נחמיה מאי **ה'יום**?
תירוץ: חובת היום.

קושי על ר' יהודה ור' שמעון: בשלמא לרבי נחמיה, היינו דכתיב **הן ה'יום**, אלא לרבנן מאי **הן ה'יום**?
תירוץ: ה"ק: הן הקריבו? אני הקרבתי.

היו לשלשתן שישרפו.

שאלה: מאי שלשתן?

במדבר פרק ז

(יב) ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה:

ויקרא פרק ט

(ג) ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה:

תשובה: דתניא: **ואת שעיר החטאת ארש ארש משה**,

שעיר - זו שעיר נחשון חטאת - זו חטאת שמיני,

ארש - שעיר של ראש חודש, יכול שלשתן נשרפו?

ת"ל: **והע שורף**, אחד נשרף ולא שלשתן נשרפו.

ארש ארש - שתי דרישות למה?

אמר להו: מפני מה חטאת זו נשרפה ואלו מונחות?

ואיני יודע איזהו, כשהוא אומר: **ואותה נתן אכס אשאת את עון העגה**, הוי אומר: זה שעיר של ראש חודש.

קושי על ר' נחמיה: שפיר קאמרי ליה! היו לשלשתן שישרפו.

תירוץ: רבי נחמיה לטעמיה, דאמר: קדשי שעה לא פסלה בהו אנינות.

קושי 2 על ר' נחמיה: היה לו לאכלה לערב. שפיר קאמרי ליה!

תירוץ: קסבר: אנינות לילה דאורייתא.

קושי 3 על ר' נחמיה: דבר אחר: והלא פינחס היה עמהן. שפיר קאמרי ליה!

תירוץ: סבר לה כרבי אלעזר, דארי"א א"ר חנינא: לא נתכהן פינחס עד שהרגו לזמרי, דכתיב:

והיתה לו אצבעו אחרי כהנת עזים.

רב אשי אומר: עד ששם שלום בין השבטים, שנאמר: **(יהושע כב) וישמע פינחס הכהן ושיאי העגה**

וראשי אצפי ישראל ואו'.

ויקרא פרק ח פסוק כט

ויקח משה את החזה ויניפהו תנופה לפני ה' מאיל המלאים למשה היה למנה כאשר צוה ה' את משה